

Instanța de fond: Judecătoria Bălți (jud: D. Stănilă)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: S. Procopciuc, E. Grumeza, A. Garbuz)

ÎNCHEIERE

24 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Dumitru Visternicean
Mariana Pitic

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Vladiana”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Vladiana” împotriva Societății Comerciale „Serv-Steaua-Com” Societății cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea datoriei,

cererea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Serv-Steaua-Com” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vladiana”, și Societate cu Răspundere Limitată „Vlafavalux” cu privire la rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare, împotriva deciziei din 26 septembrie 2017 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 21 august 2015 SRL „Vladiana” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Serv-Steaua-Com” privind încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 18.11.2014 SRL „Vladiana”, în calitate de vânzător, și SRL „Serv-Steaua-Com”, în calitate de cumpărător, au încheiat contractul de vânzare-cumpărare a utilajului - mașină pentru fabricarea brichetelor. Conform pct. 2.1 a contractului sus indicat, vânzătorul s-a obligat să livreze mașina pentru fabricarea brichetelor, iar cumpărătorul s-a obligat să primească și să achite costul utilajului în modul și în termenele stabilite în p.3.1 și p.3.2 al contractului de vânzare-cumpărare din 18.11.2014. Conform pct. 3.1 a contractului de vânzare-cumpărare din 18.11.2014, costul mașinei pentru fabricarea brichetelor constituie 180000 lei. Conform p.3.2 a contractului sus numit, achitarea pentru bunuri urma să fie efectuată în termen de 20 zile bancare, din momentul primirii bunurilor conform facturii semnate. Conform contractului și în baza facturii fiscale nr. BV1938968 SRL „Vladiana” a vândut și a predat cumpărătorului mașina pentru fabricarea brichetelor în sumă de 180000 lei.

A indicat reclamantul că, SRL „Serv-Steaua-Com” a acceptat bunurile livrate, însă nu a efectuat achitarea acestora, formându-se datoria în sumă de 180000 lei.

A precizat reclamantul că, conform dispozițiilor art. 268 lit. a) Cod civil, coroborate cu prevederile art. 624 Cod civil și în baza punctului 6.2, capitolul 6 al contractului de vânzare-cumpărare din 18.11.2014, cumpărătorul pentru neplata la timp, va cere

vânzătorului penalitatea în mărime de 1% de la suma datoriei, pentru fiecare zi de întârziere. Astfel, la momentul actual, datoria formată de către SRL „Serv-Steaua-Com” constituie suma de 180000 lei. Totodată, valoarea penalității, conform următorului calcul: 180000 lei x 1% x 180 zile, constituie suma de 324000 lei. Multiplele încercări a SRL „Vladiana” privind soluționarea litigiului de către pârât au fost lăsate fără soluționare.

A solicitat reclamantul încasarea de la pârâtul SRL „Serv-Steaua-Com” a datoriei în mărime de 180000 lei; a penalității în mărime de 324000 lei; a cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în mărime de 15130 lei.

La 26 noiembrie 2015, în cadrul ședinței de judecată, SRL „Serv-Steaua-Com”, prin intermediul avocatului Valentina Moruz, a depus cerere reconvențională împotriva SRL „Vladiana” și SRL „Vlafavalux” solicitând rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare din 18 noiembrie 2014 încheiat cu SRL „Vladiana” și a contractului de vânzare-cumpărare din 02 februarie 2015 încheiat cu SRL „Vlafavalux”, precum și încasarea, în mod solidar, de la pârâți a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reconvenționale s-a invocat că, într-adevăr între SRL „Serv-Steaua-Com” și SRL „Vladiana”, la data de 18.11.2014, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a utilajului de fabricare a brichetelor. La data de 19 decembrie 2014 a fost eliberată factura fiscală nr. BV1938968, confirmată de părți. Ulterior, la 02.02.2015, între SRL „Serv-Steaua-Com” și SRL „Vladiana” a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a utilajului de fabricare a brichetelor, suma utilajului fiind de 120000 lei.

A explicat reclamantul că, SRL „Vladiana” și SRL „Vlafavalux” sunt administrate de către Fiodor Ionescu, fapt ce se confirmă prin extrasele din Registrul de stat al persoanelor juridice. Astfel utilajele de fabricat brichete, care figurează în contractele de vânzare-cumpărare erau gestionate de una și aceeași persoană.

A indicat reclamantul că, la momentul încheierii contractelor, prin înțelegerea părților, a fost stabilită modalitatea de realizare a contractelor sus indicate întru respectarea obligațiilor contractuale și anume cumpărătorul va prezenta băncii contractele de vânzare-cumpărare și facturile fiscale, întru contractarea unui credit bancar, pentru achitarea costului utilajului. Anume din acest motiv, contractele nu au fost confirmate prin ștampila și semnătura ambelor părți. Însă, nici una dintre Băncile Comerciale la care s-a adresat cumpărătorul nu a acceptat acordarea creditului bancar, fapt confirmat prin răspunsul băncii din 22 octombrie 2015.

În urma situației create, cumpărătorul a fost în imposibilitate de a-și onora obligațiile contractuale față de vânzător din motive de nu depind de voința sa. Această situație a fost adusă la cunoștința vânzătorului SRL „Vladiana” și SRL „Vlafavalux”.

A specificat reclamantul că, a comunicat pârâților despre intenția sa de a restitui bunurile indicate în contractele de vânzare-cumpărare și anume două aparate de fabricat brichete în valoare de 180000 lei și respectiv de 120000 lei, din motivul neacordării creditului bancar pentru achitarea acestor bunuri. Expedierea în adresa pârâților a foii de parcurs se confirmă prin avizul de recepție din 29 iunie 2015.

A susținut reclamantul că, utilajele vizate în contracte nu au fost puse în funcțiune, fiind doar depozitate pe teritoriului cumpărătorului, fiind asigurată paza și integritatea acestora.

A mai declarat reclamantul că, pârâții nu au reacționat la cererea privind restituirea utilajelor, însă ulterior, au expediat în adresa SRL „Serv-Steaua-Com” două reclamații prin care au solicitat executarea obligațiilor contractuale și achitarea bunurilor procurate. Drept răspuns la aceste reclamații, SRL „Serv-Steaua-Com” a expediat în adresa pârâților înștiințarea prin care a solicitat rezoluțiunea contractelor din motivul neacordării creditului

bancar de către Băncile Comerciale, fapt confirmat prin avizul de recepție din 27 iulie 2015.

A considerat reclamantul că, a acționat cu bună credință și diligență, deoarece imediat cum a cunoscut despre imposibilitatea achitației bunurilor, a informat vânzătorul și i-a comunicat despre intenția de a restitui utilajele de fabricare a brichetelor.

Prin hotărârea din 17 august 2016 a Judecătorei Bălți s-a admis acțiunea înaintată de SRL „Vladiana”; s-a încasat de la SRL „Serv-Steaua-Com” în beneficiul SRL „Vladiana” datoria conform contractului de vânzare-cumpărare din 18 noiembrie 2014 în sumă de 180000 lei, penalitatea în sumă de 324000 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 15130 lei; s-a respins cererea reconvențională depusă de SRL „Serv-Steaua-Com”.

Prin decizia din 26 septembrie 2017 a Curții de Apel Bălți s-a admis apelul depus de SRL „Serv-Steaua-Com”; s-a casat parțial hotărârea din 17 august 2016 a Judecătorei Bălți în partea ce ține de admiterea acțiunii înaintate de SRL „Vladiana” și în partea dată a fost emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea civilă a fost admisă parțial cu încasarea de la SRL „Serv-Steaua-Com” în beneficiul SRL „Vladiana” sumei de 180000 lei cu titlu de datorie, sumei de 100000 lei cu titlu de penalitate și suma de 8321,50 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest, acțiunea s-a respins. Concomitent, hotărârea primei instanțe în rest a fost menținută.

La 23 noiembrie 2017, conform ștampilei aplicate pe plicul poștal (f.d. 42, vol. II), SRL „Vladiana” a declarat recurs împotriva deciziei din 26 septembrie 2017 a Curții de Apel Bălți solicitând casarea deciziei instanței de apel în partea reducerii clauzei penale și a cheltuielilor de judecată, cu menținerea integrală a hotărârii instanței de fond și încasarea de la SRL „Serv-Steaua-Com” în beneficiul SRL „Vladiana” a taxei de stat în mărime de 7565 lei.

În motivarea recursului s-a indicat că, instanța de apel, prin decizia adoptată, a aplicat eronat normele de drept material.

A susținut recurentul că, conform art. 630 alin. (1) Cod civil, în cazuri excepționale, luându-se în considerare toate împrejurările, instanța de judecată poate dispune reducerea clauzei penale disproporționat de mari. La reducerea clauzei penale, trebuie să se țină cont nu numai de interesele patrimoniale, ci și de alte interese, ocrotite prin lege, ale creditorului. De altfel, SRL „Serv-Steaua-Com” în cadrul ședinței de judecată nu a prezentat probe sau argumente ce ar rezulta dintr-un caz excepțional, ori din actele anexate nu se atestă că SRL „Serv-Steaua-Com”, în perioada încheierii tranzacției, nu ar fi avut posibilitate financiară pentru achitarea datoriei contractuale. Mai mult ca atât, în timpul judecării cauzei, atât pârâtul, cât și reprezentantul acestuia au afirmat că inițial nu intenționa să plătească pentru acest utilaj și au decis să profite de faptul că fondatorul SRL „Vladiana” – Ionescu Fiodor a fost plecat peste hotarele țării.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 26 septembrie 2017. Conform materialelor cauzei decizia instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 04 decembrie 2017, conform scrisorii de însoțire și recepționată de către recurent la 06 decembrie 2017, drept dovadă servind avizul de recepție (f.d. 36, vol. II).

Astfel, Completul notează că recursul declarat de SRL „Vladiana”, la 23 noiembrie 2017, conform ștampilei aplicate pe plicul poștal (f.d. 42, vol. II), este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Vladiana”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Vladiana”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Vladiana”, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Vladiana” împotriva deciziei din 26 septembrie 2017 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Dumitru Visternicean

Mariana Pitic